दितिरनर्वा। बृहद्वदेम विदथे सुवीराः" इति। विश्वं मिनोति एतावदिति निश्चिनोतीति 'विश्वमिन्वः', तादृशः 'पूषा' सूर्य्यः, 'धियम्' अस्मद्बुद्धिं, 'जिन्वतु' प्रीणयतु। 'रयिपतिः' धनस्वामी, 'सोमः', 'रयिं' धनं, 'दधातु' अस्मासु सम्पादयतु। 'अदितिः' भूमिदेवी, अस्मान् 'अवतु'। कीदृशी, 'अनर्वा' अर्वणा भ्रातृव्येण रहिता। भ्रातृव्यो वा अर्वेति श्रुतेः। सर्व्वोऽपि भूमेर्बन्धुरेव न तु कश्चिदपि शत्रुः। 'सुवीराः' शोभनपुत्राद्युपेताः, वयं, 'विदथे' यज्ञे, 'बृहत्' प्रौढं स्तोत्रं 'वदेम'॥

अथ हविषो याज्यामाह। "विश्वान्यन्यो भुवना जजान। विश्वमन्यो अभिचक्षाण एति। सोमापूषणाववतं धियं मे। युवभ्यां विश्वाः पृतना जयेम" इति। 'अन्यः' सोमः, 'विश्वानि', 'भुवनानि', ओषधिद्वारा 'जजान' उत्पादयामास। 'अन्यः' पूषा, 'विश्वम्', 'अभिचक्षाणः' सर्व्वतः प्रकाशयमानः, प्रतिसञ्चरति। हे 'सोमापूषणौ', 'मे', 'धियं' बुद्धिं, सत्कर्म्मविषयां; 'अवतं' रक्षतम्। 'युवभ्यां' युवयोः प्रसादात्, वयं 'विश्वाः पृतनाः' सर्व्वाः परकीयसेनाः, 'जयेम'॥

अथ यो वरुणगृहीतः स्यात् स एतं वारुणं कृष्णमेकशितिपादमालभेतेत्यस्य पशोः वपापुरोडाशहविःषु प्रत्येकं याज्यापुरोऽनुवाक्ययोः प्रतीके दर्शयति। "उदुत्तमं वरुणास्तभ्नाद्याम्। यत्किञ्चेदं कितवासः। अवतेहेडस्तत्त्वायामि" इति। उदुत्तमं वरुणपाशमिति वपायाः पुरोऽनुवाक्या, सा च वैश्वानर इत्यत्र व्याख्याता। अस्तभ्नाद्याम्ऋषभ इति याज्या,